

відбувається обмін досвідом, а також науково-технічними розробками, завдяки яким можна виявити різноманітні шкідливі речовини в продуктах харчування, неякісні товари, що перевозяться через кордон, а також запобігають контрабанді та незаконному ввезенню наркотичних та психотропних речовин.

Митні лабораторії перебувають «у тіні» митних органів, мало хто задумується про тих, хто забезпечує основну діяльність митниці, проте без них було б неможливим нормальне існування жодної митної служби, тому слід створювати та розвивати митні лабораторії на території України та постійно обмінюватися досвідом з іноземними колегами.

1. Митниця пильно стежитиме за якістю імпортованих продуктів [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.customs.gov.ua/dmsu> 2. Діагностика та експертиза в митній діяльності: конспект лекцій / [О.Є. Кузьмін, О.Г. Мельник, О.В. Мукан, В.Й. Жежуха, О.Ю. Григор'єв]. — Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2011 р. — 57 с.

Лев Н.Ю.
студ. групи МЗДм-12
Науковий керівник- к.е.н., доц. А. С. Завербний

ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ ТРУДОВОЇ АКТИВНОСТІ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Основою переваг підприємства в конкурентній боротьбі є трудовий потенціал персоналу, тобто людські ресурси, їхні інтелектуальні здібності та знання, система цінностей, творча активність і адаптивність. Саме ці чинники дозволяють забезпечити його економічне зростання і стабільність, підвищити здатність до адаптації в конкурентній боротьбі [1]. Тому питанням розвитку персоналу, його оцінюванню, потрібно приділяти особливу увагу. Звідси, ефективність діяльності будь – якої організації прямо залежить від трудової активності персоналу.

Для того, щоб підвищити ефективність роботи працівників перш за все необхідно виявити існуючі проблеми, а для цього потрібно оцінити трудову активність персоналу. На даний момент не існує єдиної системи оцінки трудової активності, це пов'язано з тим, що трудова активність поєднує в собі багато різнопланових понять – трудову діяльність, дисциплінованість, ініціативність тощо, які неможливо оцінити за допомогою сукупності однорідних показників [2]. Найвідомішими методиками оцінки трудової активності персоналу є: витратні, порівняльні, коефіцієнтні, методика оцінки на основі одиниці живої праці, багатоступінчаста методика оцінки трудової активності персоналу промислових підприємств Г. М. Квіти [3].

Нажаль, жодна з цих методик не дозволяє провести оцінку трудової активності персоналу підприємства, яке здійснює зовнішньоекономічну діяльність.

Для того, щоб оцінити трудову активність персоналу в умовах ЗЕД, доцільно використовувати вже відомі методики з поправкою на особливості трудової діяльності працівників. При оцінці трудової активності персоналу, який задіяний у сфері зовнішньоекономічної діяльності, особливу увагу необхідно приділяти факторам, які впливають на їх трудову діяльність. Цими факторами є: необхідність працювати в іншомовному середовищі, володіти законодавчою базою в області зовнішньоекономічної та митної діяльності як власної держави, так і держави партнера, складність орієнтування на зовнішньому ринку, налагодження та підтримання зв'язків з партнерами.

1. Голубева Л. В. Оценка эффективности трудового потенциала команды менеджера : дис. канд. экон. наук – спец. 08.00.05 “Экономика и управление народным хозяйством: теория управления экономическими системами; макроэкономика; экономика, организация и управление предприятиями, отраслями, комплексами; управление инновациями; региональная экономика; логистика; экономика труда”: Л.В. Голубева. — Н.Новгород, 2003. 142с.
2. Дериховська В.І. Модель оцінки рівня розвитку персоналу підприємства / В.І.Дериховська // Економіка розвитку. Науковий збірник – Харків: ХНЕУ: 2012 – №1 (61) 3. Квіта, Г.М. Методика оцінки трудової активності персоналу промислового підприємства / Г. М. Квіта // Вісник Хмельницького національного університету – Харків: ХНЕУ: 2010

Левко М.І.

Студент групи МЕ-34

Науковий керівник – асист. М.Д. Пецкович

ПРЯМІ ІНВЕСТИЦІЇ З УКРАЇНИ: ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ПЕРЕДУМОВИ

Прямі інвестиції (ПІ) – це різновид іноземних інвестицій, призначених для виробництва і забезпечення контролю над діяльністю підприємств завдяки володінню контрольним пакетом акцій. Це реальні інвестиції, які, на відміну від портфельних, не є чисто фінансовими актами, що виражені в національній валюті. Вони здійснюються у підприємства, землю та інші капітальні товари [5].

Країни світу відчувають необхідність надходження ПІ в економіку своєї країни, оскільки вони сприяють фінансуванню організацій різних напрямів господарювання на мікро- та макrorівнях. ПІ сприяють обміну виробничим досвідом між країнами та полегшують можливість пошуку та доступу суб'єктів господарської діяльності до зовнішніх ринків, що формує потребу не лише в їх залученні, але й вкладенні.

Статистичні дані про прямі інвестиції (ПІ) з України в економіку інших держав наведено в таблиці.

Як видно з таблиці, найбільший обсяг ПІ з України припав на країни ЄС, зокрема такі як Кіпр, Польща, Латвія і т.д.. Для прикладу розглянемо надходження ПІ з України в економіку Республіку Кіпр.

Відносно загальної суми ПІ з України в інші економіки світу, на Кіпр